

lunde kaa forsvares, og Finansudvalget har paa ingent mulig Maade i sine Indstillinger været saa haardt, som de Herrer mene, idet der dog f. Eks. nu, efter hvad vi have tilraadet at tiltræde, er tilstaaet Telegrafbudene i Provinserne — noget over hundrede Mand — hver et Vænningsstillæg af 80 Kr. Det er 8,000 Kr., hvorimod den Forhøjelse, som Alderstillaaget til Telegrafbudene vilde blive, vilde udgøre et mindre Beløb, saaledes at der virkelig er tilstaaet en Vænningsforhøjelse. At man ikke gaar ind paa alt, hvad der forlanges, maa ærede Medlemmer, som have særlig Interesse for en enkelt Samsundsklasse, virkelig finde sig i. Samsundet kan ikke til enhver Tid gaa hen og indbetomme alle Forordninger, der stilles fra forskellige Sider, og jeg tror, at naar man tager samme Stilling over for alle Krav fra deres Side, der blive lønede af Staten, kunne vi ogsaa forsvare, hvad vi have gjort i dette Tilfælde.

Med Hensyn til Ruten Kallundborg—Narhús har jeg endnu et Par Bemærkninger at gøre over for den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister mener, at der ikke er andet at gøre for denne Rute, eller at det, man straks skulde begynde paa, var at bygge et Par meget kostbare Skibe og gaa til store Statsudgifter i det hele taget. Jeg tror, at der kan gøres en hel Del uden at gaa saa dyrt. Den højtærede Minister sagde, at over for den ringe Trafik, der var paa denne Rute, var det betænkkeligt at gaa til disse store Udgifter. Ja, men er den ringe Trafik ikke netop fremkaldt derved, at Ruten ikke er vel betjent? Jeg vil paa ingen Maade gøre det ærede Medlem fra Kallundborgs (N. Sørensens) Ord til mine, for jeg kender ikke Forholdene, og jeg tvivler ikke om, at hvad det ærede Medlem sagde, var rigtig, men i alt Fald vide vi, at det ikke er første Klasses Skibe, og at det ikke er en daglig Rute, og jeg tror, Erfaringen overalt har vist, at kun en daglig Rute nu til Dags kan oparbejde en Passager rute til noget ordentligt. Der kan gøres en Mellemting mellem det, den højtærede Minister sagde: at anstaffe to meget kostbare Skibe og etablere Skrog, hvad det vilde være meget kostbart — der kan gøres store Forbedringer paa denne Rute uden netop saa store Foranstaltninger. Man har haft Samraad, dels om Udvidelse af denne Rute og dels om dens Overtagelse for Statskassens Regning. Det er to forskellige Ting, og det er med velberaad Nu, det er sat saaledes, idet der nemlig meget godt kan tænkes en Udvidelse, og jeg vil sige tillige en Forbedring af Dampskibsfor-

ten, nemlig ved Anvendelsen af bedre Skibe, eller ved en forandret Konvention med et eller andet Dampskibsselskab. Det er noget, den højtærede Minister kender godt, f. Eks. fra Gedserfarten; det kan godt lade sig gøre, saa jeg kan heller ikke indrømme den højtærede Minister, at vi, naar vi bede ham om at gøre noget for denne Rute, derved skulde have opfordret ham til at gøre Anstaltelser til et Beløb af 1 Million Kr. og gaa til en Driftsudgift af 300,000 Kr. Vi kunne jo prøve os frem, vi behøve aldeles ikke at etablere noget saa overordentlig stort lige straks; men vi kunne forbedre det, der er, og naar det saa viser sig, at en Forbedring af den nuværende Forbindelse virkelig medfører en Forøgelse af Traffikken, saa kan man gaa videre ad samme Vej.

Det glæder mig, at den højtærede Minister har udtalt, at han vil undersøge denne Sag og gøre de Forslag, han tror ere forsvarelige, for at udvikle denne Rute. Men over for det tror jeg ogsaa, at det er rigtig at sige til den højtærede Minister, at vi paa ingen mulig Maade ved at tage dette Samraad og bringe hele denne Sag frem skulle have nogen som helst — jeg vil ikke sige Forpligtelse, men moralsk Forbindelse til eventuelt at gaa ind paa meget store Anstaltelser eller meget store Udgifter. Men der er altid en Middelvej, der kan altid gøres noget, som kan være ret tilfredsstillende maaste, naar man ikke kan faa det allerbedste. Dermed anbefaler jeg den højtærede Minister at tage Sagen under Overvejelse, saa at vi til næste Aar kunne faa Forslag om noget, som er godt og ikke kostbar for meget.

N. Sørensen: Jeg tror, det vil være noget tvivlsomt, at denne Middelvej, som den ærede Ordfører (Lutein) anbefaler, kan bruges. Jeg holder ikke af disse Kontrakter, som Lovgivningsmagten indgaaer med det forenede Dampskibsselskab om, at Selskabet skal gøre et eller andet, for det bliver som Regel kun halvgjort alligevel, i dette Tilfælde kunne vi godt stole paa, at det bliver Skibe, der blive satte i Gang, som ikke ville kunne udføre Turen i den Tid, som en saadan Tur bør udføres i. Er det Mening, at Staten vil overtage denne Rute som sin, saa finder jeg ikke, at der er Grund til at gøre Forsøg med noget, som man forud kan være paa det rene med vil falde uheldigt ud. Jeg tror ikke, et saadant Forsøg vil tilfredsstille, for det bliver kun halvgjort Arbejde; det bliver saa paa den Maade, at det forenede Dampskibsselskab har en Rute Kallundborg—Narhús,